

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 19

гр. гр. Хасково, 26.01.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Георгиев

като разгледа докладваното от Пламен Ст. Георгиев Частно наказателно дело № 20235640200086 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 244, ал. 5 от Наказателно – процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба от Н. М. В., чрез адв. В. В. от САК срещу Постановление за спиране на досъдебно производство от 20.12.2022 г. на прокурор от РП – Хасково, с което е спряно наказателното производство за престъпление по чл. 206, ал. 1 от Наказателния кодекс по Досъдебно производство № 885/2020 г. по описа на РУ на МВР – Хасково, пр. пр. № 1179/2020 г. по описа на Районна прокуратура – Хасково и е постановено препис от акта на прокурора, ведно с делото, след влизане в сила на постановлението, да се изпратят на РУ – Хасково за продължаване издирването. В подадената жалба се релевират оплаквания за незаконосъобразност на атакуваното с нея постановление за спиране на наказателното производство, което било и необосновано, като излага конкретни фактически твърдения относно осъществената фактическа обстановка и акцентира на останалите неизяснени обстоятелства. Счита, че следвало на определено лице да му бъде предявено обвинение за престъпление по чл. 206, ал. 1 НК, явяващо се тежко умишлено, което до момента на било сторено от органите на досъдебното производство. Моли съда да бъде отменено обжалваното постановление на РП – Хасково и да постанови прокуратурата да внесат в съда обвинение срещу лицето Д. П.

Жалбата е подадена в законния срок, срещу подлежащ, на основание чл. 244, ал. 5 от НПК, на обжалване акт, от участник в процеса, легитимиран, с оглед наличните данни, събрани в хода на досъдебното производство, да атакува постановлението на РП – Хасково за спиране на наказателното производство, чрез надлежно упълномощен представител, поради което е процесуално допустима.

ХАСКОВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по основателността ѝ и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното постановление, намира за установено следното:

Досъдебно производство № 885/2020г. по описа на РУ Хасково, представляващо преписка вх. № 1179/2020 г. по описа на Районна прокуратура – Хасково е образувано на 11.08.2020 г. по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК с постановление на РП - Хасково, и водено за престъпление по чл. 206, ал. 1 от Наказателния кодекс за това, че на 15.05.2020 г. в град Хасково, противозаконно била присвоена чужда движима вещ – МПС марка „****“, модел „*****“ с рег. № ****, собственост на Н. М. В., която била владяна.

В хода на разследването са събрани писмени доказателства, включително относно предмета на престъпление, събрани са гласни доказателства, чрез разпита в качеството на свидетели на лица, за което е известно, че пряко или косвено има възприятия за случая и са проведени допълнителни процесуални действия, съобразни дадени указания от съда с Определение № 86/04.03.2022г. по ЧНД № 151/2022г., влязло в сила на 18.04.2022г., постановено от РС – Хасково, с което е отменено постановлението за прекратяване на наказателното производство за извършено деяние по чл.206 ал.1 от НК /такова не е приложено и не се съдържа в материалите по досъдебното производство/ и са дадени задължителни указания по приложението на закона и за събиране на допълнителни доказателства.

Въз основа на анализ на събраните доказателства е приета от прокурор от РП - Хасково за установена на досъдебното производство фактическа обстановка, която настоящият съдебен състав намира за коректно отразена, поради което не съществува необходимост от преповтаряне, но непълна.

За да спре с атакуваното постановление наказателното производство,

прокурор от РП – Хасково е приел, след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, че наказателното производство следвало „да бъде прекратено на основание чл. 244, ал. 1, т. 2 от НПК“. Приел е, че фактическите обстоятелства, установени до момента сочели на индиции за извършено престъпление от общ характер по чл. 206 от НК, но следвало да се установи по безспорен начин „присвояване“ на предаденото чуждо имущество. В случая, било установено „разпореждането“ с товарен автомобил „****“, модел „****“ с рег. № **** от страна на свид. Д. П. да е било противозаконно, а също събраните до момента доказателства сочели и на липса на категоричен извод за демонстриран „противозаконен отказ“ да бъдат върнати от негова страна. По делото не било безспорно доказано свид. Д.П. да е извършил действия, с които да демонстрира, че присвоява инкриминираната вещ, която е владееел. От доказателствата по делото напротив, вкл. и от фактическите твърдения на самия свид. Д. Я. се установява, че същият е знаел, че камионът ще бъде предоставен на трето лице.

Горният извод на държавното обвинение, обосноваващ и основанието за спиране не би могъл да бъде споделен от съда по следните съображения от правна страна:

Първата група сред тях следва да се възприеме, че се отнася до вътрешното противоречие в атакувания пред съда акт на прокурора, постановен в хода на досъдебното производство при формиране на волята, доколкото в мотивите се сочи, че било налице основание за прекратяване на наказателното производство, но се цитира разпоредбата на чл. 244, ал. 1, т. 2 НПК, уреждаща основание за спиране, а в диспозитива именно това е постановено от прокурора, като резултат от неговата дейност. Отделно, приел е наличие на индиции за осъществено деяние по чл. 206, ал. 1 от НК, но следвало да се установи по безспорен начин „присвояване“ на предаденото чуждо имущество, което всъщност е основен елемент от изпълнителното деяние на това престъпление, но все пак „в случая, било установено „разпореждането“ с товарен автомобил „*****“, модел „*****“ с рег. № **** от страна на свид. Д. П. да е било противозаконно“. Или, казаното дотук сочи на порок в отразяване на волята на прокурора или най – малкото на липсата на последователни мотиви в атакувания акт, за обосноваване на крайния

резултат, обективиран с диспозитива – спиране на наказателното производство.

По - съществено значение за преценката на съда, обаче, има втората група съображения, свързана с анализа на доказателствените източници, като изложената в атакуваното пред съда постановление за спиране на наказателното производство фактическа обстановка се споделя, както вече бе отразено, предвид моментното отразяване на съвкупността от доказателства, но тя се базира на извършените до момента действия по разследването, а те за разлика възприетото от него, съдът приема, че са непълни, тъй като не са всички възможни. Това обективно лишава постановения акт от необходимата фактическа обоснованост. Следователно, конкретно във връзка с основанието мотивирало у прокурора извод за спиране на наказателното производство – фактът, че извършителят е останал неразкрит, съдът намира за уместно да отбележи, че преценката на държавното обвинение за обезпеченост на този извод от обстоятелството, че били извършени всички възможни следствени действия се явява необоснована. Основанието за спиране по чл. 244, ал. 1, т. 2 от НПК, на което се е позовал прокурорът е осъществено тогава, когато не са събрани достатъчно доказателства за извършителя на престъплението и той е неизвестен и визираната в този текст на закона хипотеза е различна от тази, в която извършителят е известен, но същият не е установен, доколкото се укрива или не е издирен, респ. не е установено местоживеенето или пребиваването му към даден момент от време. И в двата случая обаче, преди да се стигне до извършителя на престъплението, тоест до авторството, е необходимо да се даде отговор на въпроса налице ли е деяние и какъв е неговият предмет. Именно в този аспект от дейността си, прокурорът е направил необосновани изводи в обжалваното постановление, тъй като са достигнати при непълнота на доказателствата, които е могло да се съберат. В случая, приемайки относно деянието по чл. 206, ал 1 от НПК, за което е счел наличието на индиции, че предметът и характерът на възникналите отношения между собственика на вещта и упълномощеното от него лице – свид. Д. Я. от една страна, възникналите заемни отношения и залог на вещта, от друга са с ясно очертани страни – посочено е от прокурора, че свид. Д.Я., след като се бил запознал със свид. Д. П. попитал последния дали ще му заеме сумата, а последният се бил съгласил при определени условия – лихва и поискал да му бъде предоставено превозното средство в залог, то ясно става,

че владението е преминало у свид. Д. П. – лично и пряко. А дали той упражнява фактическата власт пряко или чрез трето лице и дали пък е извършил последващо фактическо разпореждане с вещта, водят принципно до един и същи възможен извод, а именно, че свид. Д. П. е годен субект на престъплението по чл. 206, ал. 1 НК, защото всеки негов отказ да върне заложената вещ при условията и договорките, които са постигнали със свид. Д. Я., не би могло да бъде обоснован като законен, или най – малкото поведението му като заложен кредитор би изместил отговорността на друго основание при разпореждане със заложената вещ – напр. чл. 217 от НК. Тогава изявленията за неизвестност у свид. Д. П. относно личността и местонахождението на третото лице, комуто е предоставило фактическа власт или чрез което е владеело или пазело заложената вещ, сочи на възможно изграждане от негова страна на защитна теза, а пропускът да се провери своевременно – в рамките на срока за съхранение на трафични данни контакт с това трето лице сочи на липсата на каквато и да е активност от органите на ДП да проверят тази версия достоверна ли е или защитна теза. От друга страна, прокараната нишка в гласните доказателства, че свид. Д. П. най – напред предложил на свид. Д. Я. да продаде процесния товарен автомобил, за поведението му след това – при уговаряне на предаване на заемната сума и заложената вещ и възприетото от прокурора за попадане на тези вещ у трето лице, за което свид. Д. Я. бил наясно поставя под съмнение и влиза в противоречие с приетото от самия прокурор, че заемодател и заложен кредитор се явява самият свид. Д. П.. Действайки от името и за сметка на трето лице, с което свид. Д. Я. не е трябвало да се среща по неясни причини, поставя въпроса с характера на деянието и възможния кръг от участници на съвсем различна плоскост, която въобще не е изследвана, а органите на досъдебното производство са ограничили своите действия единствено до възможния субект на деяние по чл. 206, ал. 1 НК. Това е съвсем разбираем подход, като правилна е и насоката за установяване на инкриминираната вещ, а оттам по обратен ред, след изследване на поредицата от факти, свързани с установяване на фактическа власт от съответното лице по отношение на тези вещи, предмет на престъплението, се достигне до неговия извършител. Точно вида на престъпление обаче е възможно да не бъде този, за който се води досъдебното производство, доколкото изначално неизяснено е останал вида, предмета и страните по възникналото на пръв поглед гражданско

правоотношение, за да се прецени налице ли е противоправно отклонение в развитието му, налагащо наказателноправна защита, като се дефинира извършеното престъпление – обсебване, измама, кражба или противоправно въздействие по отношение на обезпечение чрез злоупотреба с доверие, за да се дири и възможния извършител и/или съучастници.

Поради изложените доводи, спирането на наказателното производство е постановено на настоящия етап от разследването на нереализирано на практика основание, съобразно изискванията на чл. 244, ал. 1, т. 2 от НПК и не може да бъде приета тезата на прокурора в обратна насока.

По така предложените аргументи, атакуваният акт на прокурора, като необоснован и поради това неправилен, ще следва да бъде отменен, а делото – върнато на РП – Хасково за продължаване на действията по разследване.

Мотивиран така, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Постановление за спиране на досъдебно производство от 20.12.2022 г. на прокурор от РП – Хасково, с което е спряно наказателното производство за престъпление по чл. 206, ал. 1 от Наказателния кодекс по Досъдебно производство № 885/2020 г. по описа на РУ на МВР – Хасково, пр. пр. № 1179/2020 г. по описа на Районна прокуратура – Хасково.

ВРЪЩА делото на Районна прокуратура – Хасково за продължаване на действията по разследване, съобразно дадените в мотивите на настоящото определение указания.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

/п/ не се чете.

Съдия при Районен съд – Хасково: Вярно с оригинала!

Секретар: Г.С.